

**GENERALNY INSPEKTOR
OCHRONY DANYCH
OSOBOWYCH**

dr Wojciech R. Wiewiórowski

Warszawa, dnia 31 lipca 2014 r.

DOLiS/DEC – 754/14/59397,59399

dot.

DECYZJA

Na podstawie art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r., poz. 267) oraz art. 12 pkt 2, art. 22 w związku z art. 23 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.) w związku z art. 105 ust. 4 oraz art. 105a ust. 1, 3 i 4 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe (Dz. U. 2012 r., poz. 1367 z późn. zm.), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie skargi Pana H.P., na przetwarzania jego danych osobowych przez B. S.A., w tym na ich udostępnienie do Bi. S.A.,

odmawiam uwzględnienia wniosku.

Uzasadnienie

Do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wpłynęła skarga Pana H.P., zwanego dalej Skarżącym, na przetwarzania jego danych osobowych przez B. S.A., zwany dalej Bankiem, w tym na ich udostępnienie do Bi. S.A., zwanego dalej Bi.

W treści skargi Pan H.P. podniósł, iż zawarł umowę kredytową z G., a nie z Bankiem. Skarżący wskazał, iż cyt.: „jednakże umowa kredytowa nie została zawarta z Bankiem lecz G. w związku z powyższym wyrażenie zgody na przetwarzanie danych osobowych został o zawarte z G. nie z B. Nadmieniam, iż moje [Skarżącego] zobowiązanie zostało spłacone [...]10.2011 r., a z informacji jakie uzyskałem na dzień [...]09.2012 r. Bank nie zgłosił mojej [Skarżącego] spłaty do Bi. S.A.”. W związku z powyższym Skarżący wniósł o wykreślenie jego danych osobowych przetwarzanych przez Bank i Bi.

W toku postępowania przeprowadzonego w niniejszej sprawie Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych ustalił następujący stan faktyczny.

1. Skarżący zawarł z G. S.A. w dniu [...] lipca 2005 r. umowę o kredyt odnawialny nr [...].
2. Skarżący zawarł z G. S.A. w dniu [...] grudnia 2007 r. umowę kredytu gotówkowego nr [...].
Ponadto wraz z niniejszą umową wyraził on zgodę na [przetwarzanie przez Bi. informacji

stanowiących tajemnicę bankową w celu oceny zdolności kredytowej i analizy ryzyka kredytowego po wygaśnięciu zobowiązania wynikającego z ww. umowy.

3. W związku z połączeniem prawnym G. S.A. z B. S.A. zarejestrowanym w Sądzie Rejonowym w K. w dniu [...] grudnia 2009 r. połączony B. S.A. wstąpił we wszystkie prawa i obowiązki wynikające z umów zawartych przez oba banki z klientami i kontrahentami, a wszyscy klienci G. S.A. zostali klientami B. S.A.
4. Bank przetwarza dane osobowe Skarżącego w zakresie: imię, nazwisko, numer PESEL, seria i numer dowodu osobistego, obywatelstwo, data urodzenia, nazwisko panięńskie matki, adres zameldowania i korespondencyjny, numer telefonu stacjonarnego, komórkowego i służbowego, dane dotyczące wykształcenia, zatrudnienia, dochodów oraz stan cywilny i numer książeczki wojskowej.
5. W związku z faktem, że istniało zadłużenie z tytułu ww. umów, G. S.A. na podstawie umowy zawartej pomiędzy Bankiem i Bi., przekazał dane osobowe Skarżącego do Bi. w dniu [...] stycznia 2008 r. (dane dotyczące umowy kredytu gotówkowego nr [...]) oraz w dniu [...] sierpnia 2005 r. (dane dotyczące umowy o kredyt odnawialny nr [...]).
6. Całkowita spłata zobowiązania wynikającego z umowy nr [...] nastąpiła w styczniu 2010 r., na skutek czego rachunek został zamknięty. Pismem z dnia [...] lipca 2009 r. Bank poinformował Skarżącego, iż w związku z opóźnieniem w spłacie kredytu powyżej 60 dni Bank będzie przetwarzał informacje wynikające z ww. umowy, stanowiące tajemnicę bankową, przez okres 5 lat od wygaśnięcia zobowiązania wynikającego z tej umowy.
7. W przypadku umowy nr [...] całkowita spłata zobowiązania nastąpiła w listopadzie 2011 r., natomiast jak wskazał Bank w wyjaśnieniach złożonych przed Generalnym Inspektorem cyt.: „(...) z przyczyn leżących po stronie Banku, rachunek kredytu został zamknięty w systemie informatycznym Banku z opóźnieniem – we wrześniu 2012 r.”. Pismem z dnia [...] grudnia 2010 r. Bank poinformował Skarżącego, iż w związku z opóźnieniem w spłacie kredytu powyżej 60 dni Bank będzie przetwarzał informacje wynikające z ww. umowy, stanowiące tajemnicę bankową, przez okres 5 lat od wygaśnięcia zobowiązania wynikającego z tej umowy.
8. Z uwagi na spłatę zobowiązań wynikających z ww. umów, aktualnie Bank przetwarza dane osobowe Skarżącego na podstawie art. 105a ust. 3 Prawa bankowego oraz w celach archiwalnych.
9. Jak wyjaśnił Bi. w swoich wyjaśnieniach złożonych przed Generalnym Inspektorem Ochrony Danych Osobowych obecnie przetwarza on dane osobowe Skarżącego w odniesieniu do rachunku dotyczącego umowy nr [...] w celu oceny zdolności kredytowej i analizy ryzyka kredytowego oraz w celu stosowania metod statystycznych, zaś w odniesieniu do rachunku dotyczącego umowy nr [...] wyłącznie w celu stosowania metod statystycznych. Ponadto, jak podkreślił Bi., oba rachunki mają status rachunków zamkniętych, a z uwagi na podstawy prawne ich przetwarzania zgoda Skarżącego na ich przetwarzanie w zbiorze danych Bi. nie jest wymagana.

W związku z powyższym, Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych zważył, co następuje.

Ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r., Nr 101, poz. 926 z późn. zm.), zwana dalej ustawą, określa zasady postępowania przy przetwarzaniu danych

osobowych oraz prawa osób fizycznych, których dane osobowe są lub mogą być przetwarzane w zbiorach danych (art. 2 ust. 1 ustawy). W świetle przepisów powołanego aktu prawnego, przetwarzanie danych osobowych jest uprawnione, gdy spełniona zostanie którakolwiek z przesłanek wymienionych w art. 23 ust. 1 ustawy. Przesłanki te odnoszą się do wszelkich form przetwarzania danych wymienionych w art. 7 pkt 2 ustawy, w tym w szczególności do ich udostępnienia. Są także względem siebie równoprawne, co oznacza, że dla legalności procesu przetwarzania danych wystarczające jest spełnienie jednej z nich. Zgodnie natomiast z art. 23 ust. 1 pkt 2 ustawy, przetwarzanie danych osobowych jest dopuszczalne wtedy, gdy jest to niezbędne dla zrealizowania uprawnienia lub spełnienia obowiązku wynikającego z przepisu prawa. Tym samym, zgoda na przetwarzanie danych, o której mowa w art. 23 ust. 1 pkt 1 ustawy, nie jest jedyną przesłanką legalizującą proces przetwarzania danych osobowych.

Aktem prawnym zawierającym szczegółowe regulacje dotyczące procesu przetwarzania danych osobowych klientów banków jest przede wszystkim ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe (Dz. U. z 2012 r., poz. 1376 z późn. zm.), zwana dalej Prawem bankowym.

Ocena legalności przetwarzania danych osobowych Skarżącego przez Bank, a także przez Bi. musi być zatem dokonywana w powiązaniu z przepisami Prawa bankowego.

Odnosząc się do kwestii przetwarzania danych osobowych Skarżącego przez Bi. udostępnionych przez Bank, wskazać należy, że Bi. jest instytucją utworzoną na podstawie art. 105 ust. 4 Prawa bankowego, który **stanowi**, że banki mogą, wspólnie z bankowymi izbami gospodarczymi, utworzyć instytucje do gromadzenia, przetwarzania i udostępniania: bankom - informacji stanowiących tajemnicę bankową w zakresie, w jakim informacje te są potrzebne w związku z wykonywaniem czynności bankowych, innym instytucjom ustawowo upoważnionym do udzielania kredytów - informacji o wierzytelnościach oraz o obrotach i stanach rachunków bankowych w zakresie, w jakim informacje te są niezbędne w związku z udzielaniem kredytów, pożyczek pieniężnych, gwarancji bankowych i poręczeń. Zgodnie z art. 105a ust. 1 Prawa bankowego, przetwarzanie przez banki, inne instytucje ustawowo upoważnione do udzielania kredytów oraz instytucje utworzone na podstawie art. 105 ust. 4 (np. Bi.), informacji stanowiących tajemnicę bankową w zakresie dotyczącym osób fizycznych może być wykonywane, z zastrzeżeniem art. 104, 105 i art. 106-106c, w celu oceny zdolności kredytowej i analizy ryzyka kredytowego. Informacje zawarte w Bi. służyć mają wypełnianiu przez banki jako instytucje zaufania publicznego ich ustawowych obowiązków związanych z koniecznością dokładania szczególnej staranności w zakresie zapewnienia bezpieczeństwa przechowywanych środków pieniężnych, czyli w zakresie ochrony depozytów (art. 50 ust. 2 Prawa bankowego), a także z koniecznością należytego badania zdolności kredytowej, od której istnienia (zgodnie z art. 70 ust. 1 Prawa bankowego), bank uzależnia udzielenie kredytu. Badanie zdolności kredytowej, na którą składa się zdolność do spłaty zobowiązań i wiarygodność kredytowa, jest niezwykle istotnym elementem w działalności banku. Bi. zostało utworzone właśnie w celu zmniejszenia dla banków i instytucji kredytowych ryzyka udzielania trudnych kredytów, przyśpieszenia i uproszczenia procedur kredytowych, wspomaganie decyzji banków dotyczących udzielania kredytu.

Przekazanie danych osobowych przez Bank do Bi nastąpiło w oparciu o przesłankę wymienioną w art. 23 ust. 1 pkt 2 ustawy (w związku z art. 105 ust. 4 Prawa bankowego), a dla legalności tego udostępnienia (na mocy art. 105 ust. 4 Prawa bankowego) zgoda Skarżącego nie była wymagana. Ponadto należy podkreślić, iż w odniesieniu do umowy nr [...], dane osobowe Skarżącego

przetwarzane są przez Bi. po wygaśnięciu zobowiązania na podstawie art. 105a ust. 3 Prawa bankowego. Z materiału dowodowego zebranego w sprawie wynika, że Bank pismem z dnia [...] lipca 2009 r. dopełnił wobec Skarżącego obowiązek informacyjny wynikający z ww. przepisu. W związku z powyższym zgoda Skarżącego również nie była wymagana dla legalności procesu takiego przekazania.

Mając na uwadze powyższe oraz fakt, że zobowiązania wynikające z umów, które Skarżący zawarł z Bankiem mają status rachunków zamkniętych, należy zaznaczyć, że aktualnie Bi. przetwarza dane osobowe Skarżącego zgodnie z art. 105a ust. 4 Prawa bankowego, który stanowi, że banki oraz instytucje, o których mowa w art. 105 ust. 4, mogą przetwarzać informacje stanowiące tajemnicę bankową dotyczące osób fizycznych po wygaśnięciu zobowiązania wynikającego z umowy zawartej z bankiem lub inną instytucją ustawowo upoważnioną do udzielania kredytów, bez zgody osoby, której informacje dotyczą, dla celów stosowania metod statystycznych, o których mowa w art. 128 ust. 3 Przetwarzanie informacji stanowiących tajemnicę bankową w przypadkach, o których mowa w ust. 3, może być wykonywane przez okres nie dłuższy niż 5 lat od dnia wygaśnięcia zobowiązania, a w przypadku, o którym mowa w ust. 4, przez okres 12 lat od dnia wygaśnięcia zobowiązania (art. 105a ust. 5). Dodatkowo należy wskazać, że zakres przetwarzanych danych osobowych Skarżącego odpowiada zakresowi wskazanemu w rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 27 marca 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu przetwarzania informacji dotyczących osób fizycznych po wygaśnięciu zobowiązania wynikającego z umowy zawartej z bankiem lub inną instytucją ustawowo upoważnioną do udzielania kredytów oraz trybu usuwania tych informacji (Dz. U. z 2007 r., Nr 56, poz. 373).

Ponadto zaakcentować należy, iż w związku z połączeniem prawnym G. S.A. z B. S.A., B. S.A. wstąpił we wszystkie prawa i obowiązki wynikające z umów zawartych przez oba banki z klientami i kontrahentami, a wszyscy klienci G. S.A. zostali klientami B. S.A. W związku z powyższym zarzut Skarżącego, iż Bank nie był uprawniony do przetwarzania jego danych osobowych, należy uznać za całkowicie bezzasadny.

Jednocześnie wskazać należy, że zachowanie Banku polegające na zaktualizowaniu danych osobowych Skarżącego poprzez zamknięcie rachunku kredytowego w swoim systemie informatycznym po ponad roku od uregulowania przez Skarżącego zobowiązania nie można uznać za wystarczające dla ochrony interesów osoby, której dane dotyczą. W związku z tym w celu zapewnienia skutecznej ochrony danych osobowych Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych, wskazując na wynikające z przepisów ustawy o ochronie danych osobowych obowiązku administratora danych w zakresie ich zabezpieczenia, zwrócił się, na podstawie art. 19a ustawy, do Prezesa Zarządu B. S.A. o dostosowanie procesu przetwarzania danych osobowych w Banku do wymogów ustawy o ochronie danych osobowych poprzez dokonywanie uaktualnienia danych osobowych swoich klientów bez zbędnej zwłoki.

Z akt sprawy wynika, iż aktualnie Bank przetwarza dane osobowe Skarżącego w celach archiwalnych. Zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2009 r. Nr 152 poz. 1223 z późn. zm.), jednostki organizacyjne działające na podstawie Prawa bankowego mające siedzibę lub miejsce sprawowania zarządu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zobowiązane są do stosowania jej przepisów, w tym wydanego na podstawie delegacji z art. 81 ust. 2 pkt 8 lit. a rozporządzenia ministra finansów z dnia 1 października 2010 r. (Dz. U. Nr 191, poz. 1279 ze zm.) w sprawie szczególnych zasad rachunkowości banków, banki przechowują dowody księgowe w oryginalnej postaci przez okres

wynikający z przepisu art. 74 ustawy o rachunkowości. Według dyspozycji wskazanego art. 74 ust. 1 ustawy o rachunkowości, zatwierdzone roczne sprawozdania finansowe podlegają trwałemu przechowywaniu. Pozostałe zaś zbiory, w zależności od ich rodzaju, przechowuje się co najmniej przez okresy wymienione w art. 74 ust. 2 omawianej regulacji. I tak, w myśl przepisu art. 74 ust. 2 pkt 8 tego aktu prawnego, pozostałe dowody księgowe i dokumenty, tj. niebędące wymienionymi wprost w art. 74 ust. 2 pkt 1 – 7 ww. ustawy, przechowuje się przez okres co najmniej 5 lat. Obowiązek przechowywania przez banki dokumentacji w celach archiwalnych, wynikający z art. 74 ust. 2 pkt 8 ww. ustawy, odbywa się w celu realizacji uprawnień i obowiązków wynikających z ww. aktu prawnego, a więc w oparciu o przesłankę legalizującą przetwarzanie danych osobowych z art. 23 ust. 1 pkt 2 ustawy.

Podsumowując należy podkreślić, że w tej sytuacji brak jest podstaw by odmówić waloru legalności przetwarzaniu danych osobowych Skarżącego zarówno przez Bi., jak i przez Bank. Przetwarzanie to aktualnie znajduje swe prawne uzasadnienie w przepisie art. 23 ust. 1 pkt 2 ustawy.

W tym stanie faktycznym i prawnym Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych rozstrzygnął, jak na wstępie.

Od niniejszej decyzji – na podstawie art. 127 § 3 Kodeksu postępowania administracyjnego w zw. z art. 21 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych stronie niezadowolonej z niniejszej decyzji przysługuje, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia, prawo złożenia do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy (adres: Biuro Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, ul. Stawki 2, 00 – 193 Warszawa.).